

תאגיד ציבורי אחר, את רשימת מורשי ה-חתימה שלה.

הפירסום האחרון, המתייחס לתקופה בה חתם ייגאל ידיו על צ'ק שנשלח לפקודת האוניברסיטה התפרסם בילקוט הפירסומים מיום ה-17 באפריל 1971. שמו של הפרו-פסור ייגאל ידיו אינו מופיע בו כמורשי חתימה.

יתרה מזאת, גם מורשי החתימה שה אוניברסיטה אינם רשי או לחתום על המחאות לבדם. ררושה לפחות חתימה של שניים בהם. ייגאל ידיו חתם על ההמ"חאה לפקודת האוניברסיטה, שהסב לאכזרה לוי, רברו, וואת עדיפו הודאתו שרו בקובנה שהגיש נגד "העורם הזה".

חתימה על מיסמך של תאגיד ציבורי מבלי להיות מורשה לכך, כפי שעשה ידיו, היא עבירה של התחנות לבעל-סמכות שכוז. אבל בכך טרם הסתיימה רשימת המיש-גים של ידיו.

מסתבר כי אפילו מורשי החתימה של האוניברסיטה — וייגאל ידיו לא היה

העם

עת הנוץ הגיעה

בחירת שימרון פרס

תואמת את חוקי

הסימטריה הלאומית

אם ייבחר שימרון פרס לראשות הממ"שלה הבאה, הוא יקיים חוק נושן של הסימטריה הלאומית. ראשהמשלה הראשון של ישראל היה נץ: דויד בן-גוריון. אחריו באה יונה: משה שרת. אחרי היונה בא הנץ: בן-גוריון חזר לשלטון ב-1955. אחריו, כעבור שמונה שנים, באה יר-נה: לוי אשכול. כאשר נפטר ב-1969, תפסה את מקומו הניצה: גולדה מאיר. אחרי שהובילה לאסון יוסי-הכיפורים, ירש אותה יונה: יצחק רבין.

הטריאומפורט החדש: פרס-איון-אבן תחבולה תכסיטית

השבוע החליטה מיפלת-העבודה להי-ציע במקומו נץ: שימרון פרס. מתחרו הרציני היחיד על השילטון היה נץ ניצי עוד יותר: מנחם בגין. העובדה ששימרון פרס הושיט את ידו לשתי יונים — יגאל אלון ואבא אבן, הניצים ביניהם לבין עצמם — אינה מש-נה עובדה זו. זוהי תחבולה תכסיטית גרידא. במציאות של ישראל, לראש-הממשלה ההשפעה המכרעת. עת הניצים הגיעה.

מפלגות

מה קרה במימונה

כך כראו ראשי החינות

המימונה בירושלים

את ראשי ד"ש וגרמו להם כיוזון

דקות ספורות לפני הגיע נשיא המדינה, אפרים קציר, לחינות המימונה בירושלים, במוצאי היום הראשון השבוע, ראו האהראים על החגיגות, שאול בן-שימרון וסמי בן-שירית, את ח"כ שמואל תמיר ופרוכסור יגאל ידיו מתקרבים אליהם. השניים אמרו להם, כי ברצונם לכבד את ההוגנים ולשבת על הבמה עם נשיא המדינה ועם מלכת המימונה אנט, אשתו של שמואל שרון-פלאטו.

בן-שימרון ובן-שירית נבוכו, ומיהרו לטכס עצה כיצד לצאת מן הסכך. הם פנו אל תמיר וידיו, ואמרו להם כי במקום לחכות בחוץ, מטוב שייכנסו לחדר-האורז-חיים, שם הוכנה תקרובת קלה עבור ה-נשיא, כשיגיע הנשיא הוא יוכנס תחילה לחדר הכיבוד ולשתייה, ואחרי שיעלה הנ-שיא לבימה יעלו השניים עימו.

תמיר וידיו הסכימו, נכנסו לחדר, טעו מי מן המזון והיטיבו ליבם במשקה. מע-חלפי הדקות והצטברו לכחצי-שעה החלו

חושדים, והציצו החוצה. מה שראו, גרם להם לזעזוע. על הבמה ישבו כבר כל אורחי-הכבוד, ונשיא המדינה היה בעיצומו של נאום הברכה, כשלידו אשתו של שרון. לעלות על הבמה ברגע זה היה פירושו ביוזון-עצמי חמור. תמיר וידיו הסתלקו מן המקום בבושת-פנים.

עבדים היינו לשלומציון

"מעבדות — לחרות"

זו היתה סיכמת מנהיגי

תנועת שלומציון, שפרשו

ממנה השבוע

פעמיים בחודשים האחרונים עלה אלוף (מיל.) אריאל שרון, מקימה ומנהיגה של תנועת שלומציון על המישקל. בפעם הראשונה הראו מאוני המישקל כי הוא סובל מעודף מישקל, מעבר לדרוש לתדמית של מנהיג פוליטי. אריק מיהר לעשות דיאטה, הוריד כעשרה קילוגרם ממשקלו. בפעם השניה שקל אריק את משקלו האלקטוראלי. האלוף שנשט בטריקת-דלת את הליכוד, אותו הקים לפני ארבע שנים, נבהל. בניגוד לתחזיות המוקדמות, לפני מספר חודשים, הסתבר לו כי סיכוייו להצי-ליח בבחירות קלושים ביותר. הוא יוכל לצבור, במקרה הטוב, שניים שלושה מני-דטים. האלוף מיהר לחפש דרך חזרה ל-ליכוד — התנועה אותה הירבה להשמין בחודשים האחרונים. הוא היה מוכן לחזור כמעט בכל מחיר בצורה שהפכה את תנור-עמו לפאריסה.

תוך כדי כך קפצו מעגלתו בזה אחר זה האישים הבולטים ביותר שהצטרפו אליו. אחרי ועידת היסוד, בה נבחרו מועמדי התנועה לכנסת בהצבעה השאית דמוקר-טית, ערך אריק הצבעה שניה, גלויה, הציב למעשה בעצמו את המועמדים ברשימתו. התמרמרות. איני יכול לעשות שקר בנפשי. עקרונות שאני נלחם למענם בציבור — נרמסו" כתב הפרופסור שמר אל קניאל למחרת ההצבעה השנייה, בי-מיכתב שבו הסביר את מניעיו לפרישה — והוא לא היה היחיד. עימו פרישה עוד קבוצה גדולה של מייסדי התנועה ועמודי-התווך שלה, מרביתם אישים ידועים בי-זכות-עצמם. פרישה קבוצה של מדענים מ-אוניברסיטת תל-אביב, הפרופסור עזרה זוהר, הד"ר יולי נודלמן ותתי-אלוף (מיל.) ישעיהו ("שייקה") ברקת, הודיעו כי הם מסירים את מועמדותם מרשימת התנועה לכנסת. איכזב אותי שלמעשה, לא קמה בכלל תנועה. אריק לא עמד על חשיבות בניית המיסגרת", אמר הפרופסור קניאל (42), המרכז את החוג למתימטיקה שימושית ב-אוניברסיטת ירושלים. קניאל, שכבר בגיל 26 היה דוקטור למתימטיקה, שימש במשך שבע שנים כאיש סגל באוניברסיטת קלי-פורניה ושיקאגו, ומ-1969 הוא פרופסור-חבר בפקולטה למתימטיקה בירושלים, הת-פרסם בשעתו כאשר יצא בגלוי נגד חיק בדרעי-פור.

כבר אחרי הבחירות הקודמות, ראיתי שאיני יכול גם להישאר בארץ וגם לעי-סוק רק בעבודה מדעית. הסביר את המ-ניעים להצטרפותו לחיים הפוליטיים. "לקחי תי הופשה מדעית בת שניים ושהיית בארה"ב, משם כתבתי לפרופסור ידיו והצעתי לו לצאת אל הציבור. כשחזרתי, היו לי כמה שיחות עם ידיו ועם אריק. לא הצטרפתי לד"ש, מפני שידיו לא היה מוכן ללכת בחזית רחבה, בה יקום עם ישראל וייצא נגד המיסגרת הקיים. הוא אמר שיבואו אליו רק במיסגרת העקרונות שקבע. משרון התרשמתי לטובה. הוא היה יותר פתוח, והתרשמתי שהוא רוצה לרדת לעומקם של דברים. אני מאד מעריך אותו כאיש-עצב ולדעתי, מי שעשה משהו טוב בשטח אחד, יש לו יותר סיכויים להצ-ליח גם בשטח אחר, אלא שבצבא הכי-טיבו לשרון מיסגרת, וגדולתו היתה בכך שלפעמים חרג ממיסגרת זו — וצדק. אך המיסגרת היתה! אם הוא היה פורץ קדי-מה, תמיד היה מי שיספק את הדלק." רשימת עבדים. כשמקימים גוף פו-ליטי, יש חשיבות עצומה למיסגרת. זוהי תנועה התנדבותית, ואנשים רוצים להר-גיש שותפות. העובדה שלא הקימו תנועה (המשך בעמוד 33)

האם היו אלה

יריביו של רבין

שעמדו מאחורי

הגילוי העיתונאי

שגרם לנפילתו?

פרשת חשיפת חשבונות-הבנק הסו-ריים של לאה רבין בושינגטון, שגר-מה השבוע לפרישתו של יצחק רבין, לא נפלה על מישפחה רבין כהפתעה. עוד זמן רב לפני שהפרשה נחשפה בידי כתבו של היומון הארץ בושינגטון, דן מרגלית, היו יצחק ולאה רבין חייבים להיות מודעים לא רק לעיברה על ההוק שמהווה אחזקת חשבונות אלה במטבע-זר. הם חייבים היו להיות ערים גם לכך ש-עניין החשבונות אינו סודי עוד, ידוע בין השאר גם ליריביו הפוליטיים של יצחק רבין וכי הם מתכוונים להשתמש בו כנשק פוליטי נגדו במטרה גלויה לסלקו מרא-שות-הממשלה.

מדוע אם כן לא פעלו יצחק ולאה רבין בעוד מועד, לא חיסלו את חשבונות המט-בעיהזר מרצונם וביוזמתם, לפני שהפרשה נחשפה בידי העיתונות? התשובה על שאלה זו תישאר ככל הנר-אה בגדר תעלומה, כמו עצם אחזקת החש-

החושך

דן מרגלית, כתבו המדי-ני לשעבר של היומון הארץ, הוא שחשף לראשונה את פרשת חש-בון-הבנק שהחזיקה לאה רבין בושינגטון.

בונות והניסיון שנעשה תחילה להסתיר את העובדות המדוייקות הקשורות בחש-בונות אלה ואת היקף הסכומים שהוח-זקו בהם. התנהגותם של בני הזוג רבין כפרשה נראית בלתי ראינאלית, כמעט כפייתית, נוכח העובדה שהם הוזהרו בעוד מועד, כאשר יכלו עוד למנוע את הפיכת הפרשה לשערורייה לאומית.

החשבונות שפתחה החזיקה לאה רבין בבנק ניישונאל, ליד כיכר דופונט ב-ושינגטון, לא היו סודיים וחסיים, על קיו-מם ידעו רבים לא רק כשיצחק רבין כיהן כשגריר בושינגטון, אלא גם בשנים ש-לאחר מכן. היו אלה עובדי השגרירות הישראלית בושינגטון, אנשי משרד-החוץ ואנשי הביטחון, שליוו את לאה ויצ-חק רבין בעת ביקוריהם בושינגטון, החלוו בין השאר גם אל לאה רבין בפעמים בהם פקדה את סניף הבנק.

לפני חצי שנה קיבלו יצחק ולאה רבין את סימן האזהרה הראשון, כי חשבונות אלה, שהוחזקו בניגוד לחוק, עומדים ל-משמש כנשק-פוליטי נגדם. היה זה בתקו-פה בה החליט שמעון פרס סופית להתי-

ייגאל לביב (הכתבה הבאה, ובה גילויים חדשים על עיסקי ייגאל ידיו — בשבוע הבא)